

От малък се интересувам от компютри и всякаква техника

интервю на Милена Узунова

Страхил Минчев

е на 23 години, роден и израснал в София. След 7-ми клас учи в 73-то СОУ „Владислав Граматик“ (известно като 2-ра немска) с интензивно изучаване на немски език. Има завършено средно образование.

Какво те насочи към ИТ сферата?

От малък се интересувам от компютри и всякаква техника. Баща ми е хирург, който е изключително технически грамотен, с много хобита, като авио-моделизъм, автомобили, ИТ и др.

Заради него още от малък (6,7-годишен) имах възможността да сглабям, раз-
глабям, поправам и конфигурирам компютри и периферия. Негови приятели често оставяха компютри у нас заради някакъв проблем. С времето този ин-
терес се разви още повече и бях решен и сигурен, че това е моята сфера, в
която искам да се развивам

Разкажи ни повече за твоето образование – как избра университета, трудна ли беше програмата, как протече обучението?

Избирането на университета беше малко на късмет. Братовчедка ми живее в близост до Франкфурт, беше дошла в България заедно с нейния приятел, който е немец. Това се случи лятото преди 12-ти клас.

Той, разбира се, подхвана темата за моето следване и с какво искам да се занимавам в бъдеще. Оказа се, че той работи в болница в град Ханау (родният град на братя Грим) като системен администратор. Каза ми, че следващата година болницата ще сключи договор с DHBW (Duale Hochschule Baden Württemberg) Mannheim и ще предлагат дуална форма на обучение Приложна информатика. Това означава, че в един семестър от 6 месеца 3 прекарваш в университета с интензивна програма и изпити и три в болницата, където практикуваш наученото и решаваш казуси, които са релевантни към програмата на обучение.

В средата на 12-ти клас вече подготвих документите си за кандидатстване там, трябваше да напиша мотивационно писмо, CV, да направя преди това няколко практики и да изпратя всички документи.

След месец ме потърсиха, отидох на интервю в клиниката, харесаха ме заради добрия ми немски, техническите познания и успеха ми, който беше отличен, и реших, че това е оптималният вариант за мен (а и защото ще получавам заплата от 850 евро, което ще е достатъчно, за да се издържа сам).

Основните ми задължения като DevOps инженер включват: програмиране, дизайн на ИТ инфраструктура, автоматизиране на процеси и изключването на човешките грешки от тях, миграции към облачни услуги и т.н.

**Наскоро
отворих
собствена фирма
с идеята
да се опитам
да работя като
независим ИТ
консултант
в чужбина**

За мен програмата и обстановка-та беше доста тежка поради няколко фактора:

1. Немците изучават по-задълбочено математика в училище, която се очаква да знаеш в университета (т.е. трябваше да наваксам с материал);
2. Езиковата бариера, която основно се проявяваше в разговорите ми със състудентите (заради жаргона и различните провинции, в които са родени). Някои от лекторите също имаха много сложен за разбиране немски акцент;
3. Бях единственият чужденец в цялата група – това от една страна звучи ок, но от друга не е. Немците са доста лицемерни и в някои се долавят и нотки на ксенофобия: защо аз като българин съм отишъл там (за да им крада хляба);
4. Бях все още дезориентиран – доста време загубих в това да менажирам правилно времето и ресурсите, с които разполагам.

Това, което ме откъсна от този университет, беше, че квотата на провалящите се беше прекалено висока, към края на 3-тия семестър бяхме останали 10-ина човека. Всичките ми приятели ги скъсах, защото имаш

право да се явиш 2 пъти на изпит (третият път е устен и се допуска само ако имаш един невзет изпит за семестъра) и нямаш право да „влачиш“. Отчаях се и защото професорите често ме питаха откъде съм заради акцента. Скъсах ме в третия семестър на една от висшите математики 2 пъти и мотивацията ми падна тотално, явих се на устния изпит, където атмосферата беше отново доста ксенофобска, и не се справих.

**Имал си възможността да
сравниш обучението в България и
в Германия. Какви са основните
разлики и кое би препоръчал
повече?**

След като ме скъсах в Германия, разучих какви са възможностите в други университети и в Германия, и в България. Със сигурност бях решен да продължа да бъда независим (тоест, да съчетавам работа с учене). Реших, че ще пробвам в България, записах се в НБУ, преподавах немски език няколко месеца, за да изкарвам пари, ходих и на една академия, организирана от НРЕ, където след време ме харесаха и започнах работа на пълен работен ден. Явяхах се на изпити, но с времето заразях тотално университета. Със сигурност мога да кажа, че поне НБУ предлагат добра база, грамотни, млади професори и добра форма на обучение. Аз за себе си успях да науча основите, които са ми нужни в бранша, а останалото го научих сам чрез онлайн академии и казуси на работното място. В днешно време в ИТ индустрията все по-рядко се изисква завършено висше образование.

**Вече имаш кариера във водеща ИТ
компания. Какво включват
основните ти задължения и в
какво намиращ най-голямо
удовлетворение?**

В SoftServe съм от около месец и половина, все още не участвам в проект, а уча, за да изкарам един сертификат на Google. За предишната ми фирма (ITGix) имам доста повече какво да разкажа. Аз бях първият нает служител (изключвам учредителите), след 2 години вече бяхме 15 човека. Имаше много работа и чести командировки. Те ме използваха основно заради немския ми език. Участвах в два проекта в Германия като ИТ консултант, успях да натрупам доста контакти и да работя с много успешни ИТ специалисти там. За 2 години работа в тази фирма изградих много познания, защото винаги ме надценяваха и ми даваха задачи, които са доста сложни. Основните ми задължения като DevOps инженер включват: програмиране, дизайн на ИТ инфраструктура, автоматизиране на процеси и изключването на човешките грешки от тях, миграции към облачни услуги и т.н.

**Какви са бъдещите ти професионални
планове?**

Наскоро отворих собствена фирма с идеята да се опитам да работя като независим ИТ консултант в чужбина. За момента изчаквам да натрупам още малко увереност и знания, за да започна сам. Това ми е и планът: в рамките на 1-2 години да работя сам за себе си по проекти в чужбина, но с опцията да съм максимум 2-3 дена при клиента, а през останалото време в България.

